

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Acta Ecclesiae Mediolanensis

Acta Synodalia Dioecesana Ecclesiae Mediolanensis, Pars Secunda

Borromeo, Carlo

Brixiae, 1603

Pars Tertia Quae ad Clericos Seminarij pertinent.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11399

reddi faciāt; vt vel iisdem, si ita expedire visum fuerit, vel alijs, qui indigeant, eadem vt supra constituta ratione accommodet.

Indicem vnum, vel alterum librorum prohibitorum apud se habeat; vtq; nullus eiusmodi liber in bibliotheca sit, diligenter videat; tum si quem fortē in ea comperit, emendandum ijs statim denunciēt, penes quos corrigendi facultatem esse sciēt.

De Familia inferiori. Cap. X.

Quotidie mane inferior familia statim, ac surrexerit, in templum ad Missam cōueniat, nisi fortē quis necessaria officij occupatione per id tempus impediatur.

Diebus festis post prandij præstō erunt omnes ad Doctrinæ Christianæ expositionem atq; tractationem, hora quæ eis præscribetur à Confessario.

Prima cuiuslibet Mensis Dominica die, & solennioribus totius anni festis diebus Sacrosanctum Christi Domini corpus sumant; Die autem Sabbati, aut sexta feria, prout à Confessario præscribetur, quæ primam cuiuscunq; Mensis Dominicam diem antecedit, in Vigilijs item solennium dierum, eidem Confessario peccata sua confiteantur; à quo etiam præstitæ confessionis Chirographum Ministro exhibendum accipiant.

Quod ad victum attinet, iisdem regulis teneantur, quibus, & clerici.

Domo non exeant sine Rectoris, & eo absente sine Ministri licētia; domoq; exeuntes nihil secum asportēt, neq; item in Seminarium importent, in seculo eodem Rectore, vel Ministro: cum item exhibunt, aut redibunt, eorum alteri se præsentent.

Præter ea, quæ sigillatim vnicuique ex officio incumbunt, illa omnia præstābunt, quæ à Rectore, vel Ministro iniungentur; Caueant autem, nè tempus inuisibiliter consumant.

Decoro, ac modesto vestitu semper vtantur, & nigri, aut suboscuro coloris; neq; in Seminarium recipiantur, priusquam ad præscriptam normam induti

sint, deq; habitu, moribus, & ætate à Rectore probationem obtinuerint.

Famuli, nec arma tractare, aut apud se habere, nec chartis luforijs, aut talis, aut alio eiusmodi indecoro ludi genere ludere audeant.

Vitent pariter sermones dissolutiones, libros scurriles, & impuros, profanas cantiones, & alia id genus.

Omnes ad secundam mensam conueniant; & ad ea, quæ de suggestu pronunciantur, attenti, modestiam, ac silentiis accuratè seruent.

Nihil prorsus alicui extra Seminarium concedant, quod ad rem familiarem, & ad cibum, vel potum attinet, etiam si minimum sit, non obtenta venia à Rectore.

Ne cum clericis familiaritatem inueant; eos tamen vbicunq; omniq; tempore debito prosequantur honore.

Nihil illis sub quouis prætextu dent, vel ab eis accipiant: qui secus fecerint, graui pœna arbitrio Rectoris mulctentur.

Si in aliqua re defuerint, aut Seminarij regulas violarint, eiusdem Rectoris, aut Ministri arbitrio puniantur; contumacibusq; tum aliqua mercedis pars subtrahetur, tum iisdem etiam si opus fuerit, eiiciantur.

P A R S T E R T I A

Quæ ad Clericos Seminarij pertinent.

De Scopo Clericorum Seminarij.

Cap. I.

Adolecentes, qui singulari Dei beneficio sunt delecti, vt in Seminario instituantur, id potissimum intelligere debent, cuius gratia Concilij Tridentini decreto Seminaria instituta sint; & intelligentes, sepius animo repetere; omnesq; neruos intendere, vt illud diuina ope suffragante, ad animarum salutem, ad Ecclesiæ utilitatem, & Pastorum solatium consequantur.

Quòd si qui propter improbitatem, aut negligentiam, illud minus obtinebunt, aut quia sua ipsi sponte ab instituto Clericalis vitæ recedat, aut suo vitio à Seminario expellantur, vel Episcopo

suo parere nolint, in ijs rebus, quæ ad eius Ecclesiæ utilitatem spectant, cuius sumptibus aluntur, & educantur; graui- ter peccabunt, atque à Deo, tanquam a- lienæ facultatis vsurpatores, accerrimè punientur.

Sunt igitur ea potissimum de causa Seminaria erecta, vt in ijs boni strenui- que operarij ad curationem animarum, quas suo sanguine pretiosissimo Chri- stus redemit, instituantur; & ij quidem adolescentes (qui ob ætatem, cum tene- ra sit, & procliuior ad voluptates, & fle- xibilis etiam ad bonarum rerum impres- siones admittendas in operibus virtutum erudiri debent) vt eam vitæ perfectio- nem adipiscantur, quæ in ijs, qui Docto- res populorum futuri sunt, elucere debet, & seuerioribus disciplinæ legibus coercendi.

Cum igitur duo precipue in Sacerdo- te, & animarum Pastore requirantur, probitas videlicet, ac doctrina; earum vtraq; in Seminarijs est comparanda. At sicut probitatis maior est necessitas, quam Doctrinæ; sic illis in eius studio magis est elaborandum: cum præser- tim acquisitio virtutum, in vniuscuiusq; assiduitate, & industria, potiusquam in Rectorum, aut præceptorum diligentia sit posita; ita vt nisi quis laborem adhi- beat, non multum, aut nihil illi alio- rum vigilantia sit profutura.

Quamobrem vnusquisque sit ea men- te, ac voluntate, idq; sibi quotidie pro- ponat; vt omnino velit in bonum Mi- nistrum pro huius Ecclesiæ Mediolanen- sis adiumento euadere; seque Deo iu- uante, purum ab omni peccati labe con- seruare: sic enim affectus, multò faci- lius Doctrinæ cognitionem accipiet, maiore tum suo, tum cæterorum emo- lumento; Beneficijque magnitudinem a- gnoscens, quòd illi tam præclara sit ob- lata facultas, toto animo singulis die- bus Deo se offerat; rogetque, vt se ad prædictum finem idoneum efficiat ope- rarium.

Quòd si quis decursu tēporis de sta- tu mutando consilium caperet, etiam si de Religione ingredienda cogitaret, de eo Reuerendiss. Archiepiscopum, vel Rectorem statim certiore faciat.

Peccaret enim, si in Seminario hoc ani- mo viueret, in alium finem consumens, quod ad operarios solum pro huius Ecclesiæ auxilio sustentandos est con- stitutum.

De pijs exercitationibus. Cap. I I.

Q Votidie mane singuli semihoræ spatio mentali orationi vacent; qua perfecta, Matutinum offi- cium Beatæ Mariæ Virginis, & Primam recitent; Tertiam verò, Sextam, & Nonam, dum Missæ sacrificio intersunt, horas; Vesperarum, & Completorij, vesper- tino tempore post scholas deuotè per- soluant.

Singulis diebus omnes antequam Brai- dam adeant, Missæ sacrificio intersint, eiq; vicissim inseruiant. Cum verò Sa- cerdos, secreta quæ vocantur, recita- bit, horis absolutis, si quod tempus su- per sit, Missæ Mysteria piè meditentur, Coronam ve, aut Rosarium dicant, prout à Confessore expedire iudicatum fuerit.

A prandio, & cœna in Ecclesiam rec- ta pergant, ibiq; orationem Domini- cam, & Angelicam salutationem secre- tò quinquies dicant.

Vesperi post recreationis tempus, si- gno campanæ dato meditationis ratio- nem reddant; tum in locum constitutum conuenient, vbi futuræ meditationis argumentum accipient.

Quotidie Vesperi per quartam ho- ræ partem conscientiam diligenter ex- cutiant.

Dominicis, reliquisq; diebus festis in Ecclesia Seminarij Missæ maiori, ac di- uinis officijs intersint; illis tamen exce- ptis, qui Metropolitanam obibunt, vt altari ministrent, cæterasq; sacras fun- ctiones exerceant.

Confiteantur omnes Seminarij Con- fessori peccata sua, saltem prima quaq; & tertia cuiusq; Mensis Dominica die; diebus præterea festis Christi Domini, B. Virginis Mariæ, Sanctorum Ioan- nis Baptistæ, & Apostolorum, & San- cti Ambrosij, omnibusque Dominicis Aduentus, & Quadragesima.

Qui verò sacris ordinibus initiati sunt, semper

semper singulis octo diebus: qui alicui sodalitia B. Virginis sunt adscripti, eius leges, & instituta ea de re seruent.

Prima quoque cuiuslibet mensis Dominica die, & solemnibus item totius anni diebus festis, sacram Eucharistiam sumant: in Adventu verò, & Quadragesima, singulis saltem quindecim diebus: quod idem Diaconi, & Subdiaconi semper præstent.

Quotiescunq; autem sumunt, siue in Ecclesia Metropolitana, siue in Ecclesia Seminarij, aut alia quapiam, superpelliceum induant: idemque faciant, quotiescunq; Reuerendis. Archiepiscopo celebrante, ipsi adfuerint.

Post sacram verò communionem in Ecclesia persistentes, in aliqua pia eiusdem Mysterij meditatione quadrantis horæ spatio versentur; nec inde prius discedant, quam per ædituum signum campanæ datum audierint.

Singuli in Cœnaculo concionentur, prout moniti fuerint; & semel saltem in hebdomada se in sacris ritibus, & ceremonijs ad Ecclesiam spectantibus exercent, nisi aliter expedire censebitur.

Opera pietatis, si quando illis à Rectore permittum fuerit, studiosè præstent; præcipuè verò in concionandi munere, si modò Diaconi sint, publicè se exercent, impetrata prius per Rectorem à Reuerendissimo Archiepiscopo facultate.

De disciplina, & moribus. Cap. III.

Quomodo se gerant erga superiores.

Superioribus omnes, & singuli debitam obedientiam, & obseruantiam omnino præstent; coram Rectore autem, nec caput operiant, nec assideant, vbicunq; illi sint, nisi prius ab eo iussu fuerint.

Quòd si Prælati aliquis, aut vir insignis interfit, caput non tegent, donec iterato admoniti fuerint.

Si quid à Rectore petierint, repulsamq; tulerint, taciti acquiescant; quòd si videatur eidem in memoriam reuocandum, id postero die facere possint; amplius nullo modo, nisi noua intercedente causa.

Dum aliquid à Rectore petunt, rei,

loci, & temporis rationem habeant; vnde scilicet nihil contra leges, & instituta, nisi urgente necessitate, petant; nihil tempore orationis, aut studijs dicato; nihil in templo, vel in Sacristia, præsertim si tunc Superior sit celebraturus, aut Missam paulò ante perfecerit.

Erga Rectore ea sint animi affectione, qua filij erga patrem: Ab eo si quid præter voluntatem imponitur, aut negatur, id existiment ad vtilitatem suam referri, pro certo habentes, superiores ad id multis duci causis, quæ adolescentibus plerunq; lateant.

Eidem Rectori liberè suos sensus exponant, vt illis prout opus fuerit consulat; cum nihil sit difficilius adolescenti, quam immoderatis animi affectionibus per se moderari.

Quapropter literas neq; mittant ipsi, neque ad se missas aperiant, priusquam Rectori ostenderit.

Qui aliqua in re Seminarij leges violarit, Rectorem conueniat, seq; delicti sui, ac erroris accuset.

Si quid ex illis Reuerendis. Archiepiscopus scire voluerit, id simpliciter, sincereq; aperiant.

Quòd si crimen aliquod suum deferri contingat, auctorem non querant; rescientes autem, nullam malè erga illum affecti animi significationem dent; contentur potius in posterum meliores fieri, neque ea admittere, propter quæ merito possint accusari.

Officium aliquod domi gerentibus omnes pareant in ijs rebus, quæ ad eorū officium pertinent.

Memor sit vnusquisq; vocationis sue, eoq; nomine sæpè Deo gratias agat, coneturq; maxime, vitam, vt clericum decet, instituere: Cum tam multæ vtilitates ex boni, tot detrimenta ex mali vitæ Sacerdotis proficiantur.

Modestiam vbique seruent, in Ecclesia præcipuè, Dormitorio, Cœnaculo, ac extra domesticos parietes; cum illa adolescentiæ peculiare sit ornamentum.

Caueant igitur, nè oculos huc illuc circumferant; nè loquantur altius, præsertim si multi sint; nè strepitum excitent; nè nimis festinanter incedant.

Quam erga se ipsos cautione adhibeant.

In mensa loco sibi assignato assideat, nec panem detegant, nec edendi initiu sumant, priusquam id à Rectore fieri viderint, vel eo absente, ab illo, qui eius partes eo loco geret: ibique silentium, modestiam, honestatem, temperantiam adhibeant.

Ad ea quæ leguntur, vel à concionatore dicuntur, diligenter attendant, ex hisque aliquem fructum percipere studeant.

Cum silentium, permultum ad pacis pietatisque conservationem, ad studia, ad multas perturbationes evitandas conferat; nunquam colloquantur, nisi de rebus necessarijs; idque præcipue ante, & post Orationem, Missam, examen conscientiae, sanctissimorum Pœnitentiae, ac Eucharistiae Sacramentorum perceptionem; præterquam relaxationis tempore, quo de rebus vtilibus sermones habere, sine tumultu tamen, licebit.

Vitent autem minus honesta verba, inanesque collocationes: Alios inter loquendum ne carpant, aut quoniam modo lædant: neque verò se ipsi laudent, nisi cum ad proximi fructum id est necessariò faciendum.

In omnibus actionibus, motu corporis, & verbis, elationem, ac superbiam fugiant; cum ea homines Deo inimicos, & cæteris odiosos reddat.

Pertinaciã præter cætera devitent: in omnibus humilitatem, ac mansuetudinem præferant.

Vt multorum malorum occasio tollatur; nullus omnino pecuniam apud se habeat; quòd si apud quempiam nummi reperti fuerint, præterquam quòd vel congregationi, vel pauperibus clericis adiudicabuntur, prout Rectori videbitur; is præterea graues pœnas dabit.

Poterit tamen illos apud eum, qui cõstitutus fuerit, deponere, per què cum opus sit, in res necessarias de licentia Rectoris scripto exarata insumantur.

Nullus comedat, ac ne aquam quidè bibat, extra tempora consueta; illis tamen exceptis, quibus propter ætatem à Rectore fuerit concessa facultas: ac proinde nullus promptuarium, culinam, aut alia eiusmodi loca ingredi audeat; ne

Cœnaculum quidem, nisi cum prandendum sit, aut cenandum.

Sexta feria, cœna, præterquam tempore Paschali, abstineant, acetario, vel alio leui additamento contenti.

In vigilijs, quæ in tabula dierum festorum edita commendantur, ab esu carniæ abstineant.

Conueniant omnes ad res cõmunes, in Ecclesiam, in Cœnaculum ad primam Mensam, in locum recreandis animis assignandum, & ad alia huius generis, idque etiam si peculiaribus occupationibus concionum, aliarumve eiusmodi rerum impediti teneantur: nec inde absque venia discedant, priusquam id absolutu fuerit, cuius causa conuenerint. Qui secus fecerit, grauius punietur. Sic in alijs rebus, publica semper priuatis anteponant.

Dato mane surgendi signo, statim cõsurgant omnes; celeritate in omnibus vtantur; ac demum omnia statis temporibus peragant.

Munditiei corporis, rerumque suarum studiosi sint. Otium verò, ac desidiam fugiant; quæ cum Ecclesiasticos omnes dedeceat, tum eos potissimum, quibus aliorum cura committenda est.

Si quid amissum inuenerint, ad Ministrum deferant, vt qui amiserit statim inueniat; omnisque propterea suspitionis causa euitetur.

Mutuam charitatem, ac benevolentiam omni studio amplectantur; vt quemadmodum debent, tanquam vnus corporis membra, perfectio amoris vinculo colligentur.

Aliorum defectibus compatientes, nihil in deteriorem, sed omnia in bonam partem accipiant.

Nihil inter ipsos differat, aut alter alteri præferatur, aut post habeatur, omni diuitis, & pauperis; nobilis, & obscuri discrimine sublato.

Alter alteri honorem exhibeat, præcipue in superiori ordine cõstituto, maximè verò si sit sacris initiatus.

Hoc enim, vel maximè mutuam alit benevolentiam, estque purgatæ conscientiae, & animi verè nobilis certissimum argumentum: non tamen [Reuerendi,] aut [Domini,] aut huius generis titulos

vsur-

Qua ratione in communi consuetudine vti debeat.

vsurpent: è contra verò ea loquendi ratione non vtantur, quæ morum rusticitatem coarguat.

Nullus nisi proprio, aut familiæ nomine quemquam appellet, nec ei quouis modo illudat.

Studeant in primis, vt pax, & concordia inter ipsos conseruetur, sublatis quàm fieri possit omnibus dissidijs, ac discordiæ causis: Si qua verò inter aliquos suboriatur offensiuicula, omnino tollatur; quos tamen, qui præsentibus adfuerint, Rectori significant: sin autem huic officio defuerint, eiusdem Rectoris arbitrio puniantur.

A priuatis amicitijs, nimiaq; inter se familiaritate abstineant; conuenticula ne agant, ex quibus multa damna in congregationibus existunt.

Quamobrem sine vilo discrimine cum omnibus versentur.

Nunquam verò separatim ab alijs inter se colloqui, aut esse liceat, nisi tres saltè, aut quatuor fuerint, præsertim autem relaxationis tempore.

Quas in alijs virtutes cernunt, eas in se ipsis exprimere certatim cõtendant; Humilitatis, obedientiæ, modestiæ exempli vicissim desumant; vitia si quæ forte in alijs perspexerint, vitent; Nullusq; tam sit impius, vt alios piè aliquid agentes, vituperare audeat; & Dæmonis officio fungens, eum ab operibus virtutum conetur abducere.

Qui aliquid minus laudabile in quoquam perspexerit, aut aliquem correctione, vel pœna dignum animaduerte rit, Rectorem statim commonefaciat: qui secus fecerit, tanquam malorum fautor punietur.

Nullus, siue ioco, siue quouis alio prætextu, alium tangere præsumat; quiq; se ab alio tactum senserit, Rectorem admoneat; alioqui eandem pœnam subibit, quæ ei qui tetigerit, arbitrio Rectoris grauius iniungetur.

Quo die relaxatur animus, ne ijs ludis se exerceant, qui in Concilio nostro Prouinciali nominatim vetiti sunt: poterunt autem, aut pila minori, aut globis ligneis per anulum ferreum impellendis, aut pyramidulis pila iaciendis (vulgò, giuoco de gli offi,) aut alio eius-

modi non indecoro exercitationis ludive genere vti, prout Rectori expedire visum fuerit: idque si domi maneant, tantùm à prandio; sin autem in villam exierint, etiã matutino tempore, si facultas detur.

Nullus alterius officium occupet: si quando verè legitimè impeditus, proprium alteri committendum sit, reprimùm cum Superiore communicata, modestè, non cum imperio faciat.

Quòd si illud ad ea, quæ Ecclesiæ sunt, spectet, non nisi in eodem ordine constituto demandetur.

Nullus, nisi de Superioris licentia, dono, aut mutuo det quidquam, vel accipiat.

Qui cõtra fecerit, primùm re ipsa quæ tradiderit, multetur; tum etiã graues errati pœnas luat.

Alterius dicta, vel facta ne quisquam curiosè inueltiget. Cum id animum à pietate, & à studijs auocet, & multas in adolescentum Collegijs plerunque perturbationes excitet.

Cum Reuerendissimus Archiepiscopus ad Seminarium se conferet, omnes ei aduentanti ad ianuam vsque Seminarij violaceis vestibus induti obuiã prodeant, easque coram illo semper retineant, etiã cum in Cœnaculum prandendi causã venerit.

Idem seruetur arbitratu Rectoris in aduentu externi alicuius Episcopi, aut alterius viri Illustris in dignitate constituti, etiã laici.

Si verò idem Archiepiscopus, aut Episcopus Missæ sacrum facturus Ecclesiam ingreditur, eidem obuiam prodeuntes, superpelliceum induant.

Externis omnem honorem, vt par est, deferant, seque coram illis vbicunque fuerint, modestè gerant; non tamen eos alloquantur, aut per Seminarium deducant, nisi à Rectore obtenta facultate.

Quòd si aliquis vir Primarius ad Seminarium veniat, qui ab suis locis abfuerint, statim se ad ea in cubiculum recipiant; Si verò propter alicuius dignitatem eum ad ianuam suscepturi sint, post eius ingressum, statim ad sua loca reuertantur.

Famu-

Prout. s. tit.
de armis lu-
dis &c.

Famulis nihil imperent; nec cum ijs sine facultate agant quidquam, aut loquantur.

Quæ ad studia pertinent. Cap. IIII.

Quam diligentissimè incumbant in ea studia, quibus a Reuerendissimo Archiepiscopo per Rect. ad dicti fuerint; in iisque etiam præscriptum sibi ordinem seruent.

Præceptoribus suis honorem, reuerentiam, & obedientiam exhibeant; in gymnasio modestè versentur, lectiones attentè audiant, ex iisque fructum percipere studeant; nec eis è gymnasio sine præceptoris venia exire liceat.

Semper latinè loquantur, excepto versutino tempore post cœnam, & die ad relaxandum animum assignato.

Cantum, quæ firmum appellant, omnes ediscant; figuratum etiam ii, quibus a Rectore commissum fuerit; idque statim post prandium hora constituta.

Extra prædictum tempus, nullus nisi de licentia Rectoris canat, præterquam relaxationis die, festisque diebus statuta hora recreationis.

Eleganter omnes & graphicè pingere literas discant, præscripto tempore, sub præceptore qui ad id conductus fuerit.

De Vestitu. Cap. V.

Habitu non exquisito nimis, aut elegantis; rursus nec sordido, nec abiecto utantur; cum vtrunque, ecclesiasticum præcipuè hominem maximè dedecet.

E cubiculo nemo exeat, nisi decenti vestitu ad præscriptam formam amictus, eoque circa corpus compositè accommodato; neque nisi decenter contexti, & cum subucula iaceant in lecto.

Vestes non ferant nisi laneas, easque non caudatas.

Pallium quod ferrarolum dicunt, ne ferant, nisi per pluias, aut causa itineris; neque novas vestes, aut alia integumenta sine Rectoris facultate conficienda curent.

Vestibus item non utantur pelliceis, præsertim cum domo exeunt.

Caligæ, nec turgidæ sint, aut sectx, nec alterius quàm nigri coloris: Quòd si alicui permittatur, vt dissectas gesser, eas supra genua nodo alliget.

Collaria artificiosè elaborata reijciant, nec camisas ad manus reflectant.

Superior vestis ad collum decenter adstricta sit: Eius manicæ, cum interioris tunicæ manicis æquentur.

Birretti, vt vocant, interior pars, nigri tantum sit coloris.

Pileum acuminatum ne gestent, isque tortili cingulo modico claudatur.

Chyrothecas non induant; nec cingula, aut vincula tibialium serica aut reticulata adhibeant.

Qui aliquod indumenti genus contra cõstitutiones apud se habuerit, præterquam quòd illud distribuetur indigentibus; in eum præterea grauius animaduertetur; nec illi sacra ordinationis tempore literæ testimoniales de clericali vestitu concedentur.

De domesticis exercitiis, aliisque præstandis cum domo exeunt.

Cap. VI.

Vnusquisque lectum suum componat, è loco suo sordes omnes amoueat, omnibus in rebus munditiam ac nitore procuret, easque ordine dispositas habeat; & munera quæ sibi obuenerint, siue in cubiculo, siue foris, diligenter obeat.

Singuli in Mensa legant, & inseruiant, prout illis a Rectore præscriptum fuerit: eoque præserte, nudato capite inseruiant.

Nihil perniciosius adolescentibus, ijs præsertim qui sub certa viuendi disciplina degunt, & literarum studiis dant operam, quàm sapius domi, multo magis per urbem vagari; estque hoc inanis cuiusdam leuitatis certissimum argumentum.

Quamobrem nullus a cubiculo, ne a suo quidem loco; nullus relaxationis tempore a loco constituto sine præfecti sui venia discedat.

Nullus ad ianuam accedat, viridariū, aut alienum cubiculū ingrediatur, nisi eius rei facultatè a Rectore obtinuerit.

G g g Nulli

Nulli quavis ratione priuatis de cau-
sis e Seminario exire liceat, nisi de licen-
tia Rectoris; a quo hæc licentia tantum
permitteretur, cum id vrges necessitas po-
stulabit; & ijs solum de causis, quæ illi a
Reuerendiss. Archiepiscopo fuerint præ-
scriptæ; neque verò nisi communi ianua
ingrediatur, aut exeat.

Cum in publicum procedunt, violacei
coloris vestes induant.

Eodem habitu in ecclesia ytantur, cum
diuinis officijs, aut concionibus, aut Mis-
se sacrificio intersunt; præterquam cum
ferialibus diebus Missam audient.

Alijs temporibus eas ne deserant, etiam
si obtenta facultate, vacationis tempo-
re, aut alia de causa domum se conse-
rant.

Curet vnusquisque, vt decimo quinto
quoque die aliquis ad Seminarium ve-
niat, qui sibi de necessarijs prouideat,
pecuniamque deponat penes electum a
Rectore, in minoris pretij rebus insu-
mendam.

In ipseffu, siue domi, siue foris, graui-
tatem, & modestiam præferant; ne cur-
sitent, vel contentius ambulent; brachia
ne iacent; oculis ne vagentur, aut in via
rei alicuius inspiciendæ causa consistat;
Ne altiore voce colloquantur; ne bra-
chijs vestes inuoluant, etiam si pulue-
rulenta via sit, aut lutulenta, caueant tam-
en, ne eas luto inficiant, aut puluerem
excitent.

Dum in ecclesiam procedunt, & loci
sanctitatem, & conueniendæ causam at-
tentè cogitent, debitamque pietatem, mo-
destiam, ac silentium seruent.

Cum in Ecclesia Maiori, aut in alia qua
uis extra Seminarium erant, non modò
ab ecclesia, sed ne a choro quidem, siue
Vicarij Generalis, cum adest, vel eo ab-
sente, siue eius facultate, quem Rector
constituerit, etiam a quocunque vocati
discedant; ijs exceptis, quibus pro care-
moniarum ratione, Canonici ordinarij
tunc in diuinis officijs ministrantes, a
choro in sacramentum, & ab eadem in cho-
rum deducendi erant, qui sine huiusmo-
di licentia a sua statione discesserit, gra-
uiter a Rectore puniatur.

Ne de nocte, nisi cum lumine do-
mo incedant; qui secus fecerit, gra-
ues penas dabit.

Qui exeundi potestatem iusta aliqua
de causa sibi fieri cupient, pridie illius
diei exeundi causam Rectori in scriptis
significabunt; Ministrum simul de offi-
cio, quod domi præstare debuissent, cer-
tiores facient; Impetrata facultate, in
exitu Rectorem adeant; idem faciant,
cum reuertentur.

Inter eundem illam cautionem adhi-
beant, vt minores dignioribus primam
locum cedant.

Ea tantum loca petant, ad quæ profi-
ciscendi concessa fuerit facultas; ac det
operam, vt quam celerim fieri possit,
se expediant; domumque se recipiant,
antequam detur signum Angelicæ Salu-
tationis.

Cum assignatis sibi locijs exeat, &
ab ijs nunquam se se disungentes, dor-
mum reuertantur.

Nullus e Seminario quidquam aspor-
tare audeat, priusquam illud Rectori aut
Ministro ostenderit.

De Infirmis. Cap. VII.

Cum primum morbo correptus quis
decumbet, ac præcipue febrî, sta-
tim per se, aut per alium, Ministrum mo-
neat: ac in valedudinarium missus, con-
tinuò confessorum accersat, eique pecca-
ta sua confiteatur.

Medico obtemperet, & cui infirmorum
cura demandata est.
Morbi vim patienter ferat, ac in omni
fortitudinis ac constantiæ officio se se
continens, patientiæ, & pietatis exem-
plum ijs præbeat, qui ad illum inuisen-
dum accesserint.

Ne quisquam ægrotum inuisat sine
Rectoris, aut Ministri facultate; neque ad
illum quidquam afferat, præter ea, quæ
Medicus præferit; idque a Rectore,
vel Ministro venia petita.

Cum aliquis periculosè ægrotauerit,
omnes pro eo Deum suppliciter orent;
vt si ad maiorem Dei gloriam, &
ægroti salutem futurum sit, in
notissimam præsentiam recupere-
ret valetudi-

nem.

Que

Quæ ad hæc Clericorum constitutiones generatim pertinent.

Hæ constitutiones ad clericos pertinentes, semel vt minimum singulis mensibus in triclinio legantur: quibus, sicut & cæteris omnibus, quæ a Re-
gore præcipiuntur, obediētes erunt;

ab eoque vel a Ministro impostas penas promptè subibunt.

Illud quæ omnes meminerint, nisi bene ac religiosè se gesserint, fore vt eijciantur à Seminario; atque compellatur sponzor, vt totum id deponat, quod pro illis sponderit.

T A B V L A
ARCHIEPISCOPORVM
SANCTAE ECCLESIAE
MEDIOLANENSIS.

Ex Decreto Concilij Prouincialis IIII.

E D I T A.

1 S.

B

arnabas Aposto-
lus, Cyprius, Ro-
mæ primùm fidē
prædicauit, dein
de Mediolanen-
sem Ecclesiā in-
stituit: in qua epi-

scopus sedit annos v i i. Inde Bergamo-
mum, & Brixiam profectus; hic Nar-
num, illic Anatolium episcopum reli-
quit.

2 S. Anatolius, beati Barnabæ Apo-
stoli discipulus, Græcus, Cyprius, sedit
annos x. Lino Pont. Mediolano ab Apo-
stolo Barnaba Brixiam euocatus, ob fi-
dem in ea vrbe conitanter multa per-
pessus, in Domino obiit septimo calen-
das Octobris. Quem diem eius natalē
ecclesia Mediolanēsis officio precum so-
lenni colit.

3 S. Caius Sergius, Romanus, sancti
Barnabæ Apostoli discipulus, vitæ san-
ctitate, & charitate erga pauperes in
primis mirificè præluxit. Vitalem &
Valeriam coniuges, beatorum marty-
rum Protasii & Gervasii parentes, a-

liosque ciues Mediolanenses senatorij
ordinis baptizauit. In prædio Ca-
siritiano cæmeterium, vbi martyres
sepelirentur, dedicauit. Romam pro-
fectus, euangelij prædicationem cum
beato Clemente, cæterisque Aposto-
lorum discipulis communicauit. De-
mum fidei causâ cum Clateo Brixie
Episcopo multa perpessus, obiit in Do-
mino, quinto Calendas Octobris, Se-
dit annos x i i. Sepul. est in basilica S.
Naboris.

4 S. Casiritianus Oldanus, Medio-
lanensis, Basilicas tres, vnam Portia-
nam, alteram Faustinianam, tertiam
beati Ioannis Baptistæ ad Concham æ-
dificauit. Calimerum græcum homi-
nem, egregium christianæ pietatis cul-
torem, benignè excepit, diuque aluit.
Peregrinos, & pauperes fouit perpetuo.
Ad Iesû Christi fidem Ecclesia
Mediolanensi x i i. annos religiosè ad-
ministrata, conuertit multitudinem
innumerabilem. Vitæ sanctitate cla-
rus; migravit ad Dominum Calen-
dis Decembris. Eius corpus via Ro-

Ggg 2 mana